

В Б Р О Я
четете

Откриване на
учебната година

Летни лагери

Новини
от провинцията

За историята на ДБУ

По някои въпроси за историческите корени на Българското градинарство в Унгария (2-ра част)

Тъй като Османската държава се крепяла изключително на базата на заграбване на чужди територии и народи, появила се липса от жива войнишка маса за осъществяване на завоевателните апетити на турските султани. Според корана, обаче, в аскера не може да служи друговец. Това поражда нуждата от помюсюлванчване на част от поробеното българско население. Започва организирана ислямизация на българите.

Вследствие на нея се появява жестокият кръвен данък т.н. “девширме”, който българите трябва да плащат на султана. Този данък се състои в отвлечане на българчета християнчета, красиви, здрави момчета между 3 и 5 години, тяхното потурчване и след това зачисляването им в елитната войска на султана – еничарския корпус.

По-късно започва отвлечането на българските момичета за попълване на харемите на безбройните аги. Така българската нация била подложена на планомерно обезкървяване и лишаване от цвета на нацията – младежта. Поробените българи са нямали право да се обличат по-добре от турците, в красиви цветни облекла, затова българското мъжко население е носело само черни и тъмнокафяви дрехи. За щастие коранът не счита жената за достойно създание и по този въпрос турците не са обръщали внимание на българските жени, освен в случаите, когато са искали да ги отвлечат поради красотата им. Българската жена се възползва от това положение и

създава чудно красиви български женски носии.

Българинът не можел да се среща и се разминава с турчин възседнал на кон. В случай на такава непредвидена среща, той трябвало да слезе от коня и с поклон да се разминие с агата, независимо от това колко примитивен е този ага. Забранено било българските църкви да се строят по-високи, отколкото е висок един турчин възседнал на кон. Поради това християнските български църкви са били закопани дълбоко в земята, снабдени с дървени клепала и всичко това с мълчаливото съгласие на православната гръцка патриаршия в Истанбул. На българите било забранено да правят шумни свадбени веселби за да не се нарушава спокойствието и рахатлъка на агите.

Целта на тези разпоредби е била да се вкорени в съзнанието на българина чувството на малоценност, да се убие неговото национално самочувствие и да се всели в душата му робска покорност и страх от господстващите турци. Ако се анализира психологията на днешната българска действителност ще се

Яничар

открит в нея много от онези елементи които поробителите са искали да насадят в поробената българска душа.

Турската тимарна феодална система се отличава от европейската, преди всичко със своята централизация. Докато на запад централизацията на феодалната система се осъществява едва в края на нейното съществуване, при османската със съсредоточаване на земята в ръцете на султана тя по начало си остава централизирана. Градовете по османската феодална система са подчинени пряко на централната власт – в крайна сметка на султана. Според мюсюлманското религиозно право – шерията – завладяната земя е притежание на Алаха, респективно на неговия заместник на земята султана. Според шерията завладените земи имат три основни предназначения: Една трета се полага на султана за негова лична и на приближените му издръжка. Втората трета се определя като вакъф – религиозна фондация за издръжка на религиозните институции, на мюсюлманските свети места, последната трета се определя за издръжка на турската армия. Тази издръжка,

според характера на самата армия се разделя па следния начин: Турският султан раздавал земя заедно с населението на добре проявили се войни. Тези войници се наричат спахии. Те не са били собственици на дадената им земя, а само са притежавали правото на владение върху тези земи.

Спахите нямали никакви права да се разпореждат като собственици над предоставените им земи. Независимо от това тях ги считат за феодални и основни експлоататори на българското население. Защото спахията, който бил временен владетел на Тимара бил заинте-

ресован през време на владението да събере колкото се може повече приходи от подчиненото му население като по такъв начин ще остане за него по-голяма част. Това се извършвало без оглед на състоянието на стопанството, работната сила, природните бедствия и т.н. С данък са били облагани даже и 12-14 годишни деца. Спахиите смъквали по три кожи от поробения българин, като по такъв начин го осакатявали материално и чрез принудата да работи денонощно за да се издължи и здравословно. Затова всеки турчин се стремил да стане спахия и по такъв начин без да работи да се включи в преразпределението на резултатите от производството на поробените. Те се явяват всъщност посредници, със специални права, при събиране на държавните приходи от изработената продукция от поробените, които владеят, като това право на владение може да им бъде винаги отнето

Турски спахия

и прехвърлено на друг спахия и от там идва тяхната жестока-експлоататорска алчност.

Вследствие на така организираната феодална – спахийско – тимарна – система на турското стопанство възникват бунтове на замоналите се спахии, които искат да станат собственици на поверените им земи и да бъдат независими от централната султанска власт. Тези спахийски въстания са известни в българската история под името “Кърд-

жалийски времена” – времето, когато бандите от турци – кърджалиите – са безчинствали и ограбвали безмилостно българското население. Не е имало ни власт, ни закон. Султанската власт се е простирала само докъдето е стигала опашката на коня на султанските войници, след това е следвало беззаконието на фанатичните, зажадливи за плячка и разврат кърджалийски банди.

В такава обстановка около 1700 година се заражда българското гурбетчийско градинарство.

Първите градинари-гурбетчии са тръгнали от гр. Лясковец към турската имперска столица Истанбул. Допреди тяхното появяване снабдяването на турската столица със зеленчуци било в ръцете на гърците. Гърците естествено обработвали земите с наемна работна ръка. Нека не забравяме, че посредством походите на Александър Македонски, гърците са имали възможност да се запознаят с постиженията на земеделското, респективно градинарското производство на далечните азиатски земи върху, които е била разположена прочутата в историята Шумерска цивилизация. Как става така, че лясковчени първи се залавят с градинарство извън пределите на своя град, като превръщат градинарската професия, с която са били запознати и в родния си град, в основен източник за препитание и издръжка на семействата? Историческите източници посочват следното предание. През 1538 година на път от Видин за Истанбул силна снежна буря застига видинския управител Рустем паша. Той бил хърватин приел ислямската вяра и по-късно издигнал се в административната система на империята. Той бива принуден да спре пътуването си и да подири подслон в тогавашното градче Всяситий – Ряховче / днес Горна Оряховица/.

Хитрите градски чорбаджии го обградили с голямо внимание и грижи. Те го трогнали до такава степен, че той им споделил тревогата си, че султанът го вика в столицата без да му съобщи в писмото причините за това бързо повиква-

не. Рустем паша, споделил черните мисли, които му минават през главата, с техните лоши последици. Чорбаджиите го успокоявали, че Аллах е справедлив и че няма нищо лошо да му се случи. Напротив предсказвали му почести и слава. На тръгване пашата обещал, че ще се застъпи пред султана за тези добри хора.

При пристигането при султана Рустем паша бил обграден с уважение и почит. Султанът го направил свой везир и му предложил за съпруга дъщеря си Михримах-султание, като искал да го награди с големи богатства. По-късно го прави велик везир в Османската империя. Рустем паша проявил изключителна скромност и поискал от султана само да му предостави правото градчето Всяситий – Ряховче и околните села да бъдат негови вакъфски земи. Суртан Махмуд II през 1810 година кодифицира тези данъчни облекчения в нарочно издаден от него ферман. В този ферман между другото се казва: “... живеещата рая-селяни в селищата на вакъфа се управляват автономно, като свободни граждани. Те се считат за опростени от всякакви правителствени и обществени данъци. На външни лица, били те държавни служители или не, редовни войници или офицери, не се позволява да нахълтват в територията на тези села.” С изпълнение на тези задължения е бил оправомощен управителят на вакъфа. Освен това вакъфите са били наследствени владения и тяхното съществуване като такива не се прекратявало след смъртта на първия упълномощен владетел. Именно на този акт за предоставянето на правото на вакъфски земи, фактически земи за религиозна фондация, дължат своя чисто български състав села като Поликрайще, Драганово и др. в района на Горна Оряховица, откъдето произхождат по-голямата част от българските градинари в Унгария.

Георги Иринков
бивши председател на ДБУ

Българинът го крепи традицията

Георги Иринков на 75 години

Роден съм на 5 май 1934 г. в Ракош-сентмихай, сега квартал на Будапеща в състава на Уйпещ. Там съм живял шест месеца. На шестмесечна възраст майка ми ме занесла с кораб в България, в с. Поликраище, където и отраснах. Майка ми е живяла в Унгария от 6 до 22 годишна възраст. Следващия път дойдох тук, когато сключих граждански брак със съпругата ми Мариола Кушева. Бях завършил право в Софийския университет и ме бяха приели за асистент в катедра Граждански процес. Учителят ми проф. Яновски ме посъветва да дойда в Унгария и да изкарам аспирантура по унгарските правни науки в унгарски университет, тъй като според него в България няма юрист който да познава унгарското законодателство. Зарадвах се на тази възможност, дойдохме тук и заживяхме в дома на тъста ми Димитър П. Кушев. Жена ми вече работеше, а аз се готвех да уча и през лятото да помагам в градината на баща й. Случи се обаче неприятност. Бащата на Мариола от 14 годишен е започнал да работи като градинар. Заради парите много хора в България завиждат на градинарите, но градинар-

ската професия е убийствена. Сутрин от четири, вечер до десет часа се работи непрекъснато. Кой ял, кой не – работата трябва да върви. Разболява се от язва на стомаха, която е влачил дълги години. Когато дойдохме язвата се възпали, започна да кърви. Тогава имаше един български лекар, доцент д-р Минчев, с който бяха познати. Той го взе в университетската клиника и там му направиха операция на язвата. След операцията получи следоперативна пневмония и почина. Наложих се да прекъсна учението и да се хвана някъде на работа, за да мога да си издържам семейството, защото тогава вече имахме дете – тогава се роди дъщеря ни Росица.

Две години работих по първата си специалност като техник в унгарското картографско предприятие “Геодезия и картография” в Будапеща. Някъде около 1970 година ми се обадиха от българското посолство, че търсят човек да работи на летището в Будапеща в авиокомпания “Балкан”. Съгласих се с радост, защото помислих, че ще мога да работя и да уча, но не се оказа точно така. Работата ми отнемаше всичкото време. Така или иначе не се оплаквам – работех, имах заплата, издържах семейството си и

което беше много важно можех често да посещавам родителите си, които останаха сами в Поликраище. Докато работех на летището доста хора от дипломатите ме опознаха и направиха предложение да бъда избран за председател на Дружеството на българите в Унгария. На първото заседание на управителния съвет отказах. Чувствах се много млад, пред мен бяха 60-70 годишни възрастни хора, уважавани в цялата колония, с опит, с авторитет – как ще ги ръководя тези хора? На два три пъти подлагаха на гласуване и аз все отказвах. Накрая ме повикаха, на съответното място и ми казаха да си помисля дали ще се отказвам още веднъж. Трябва да кажа, че отначало се притеснявах много, благодарение на помощта, която Тодор Калицов ми оказа, успех да навляза в работата. С Калицов работихме близо 30 години, но никога не сме имали какъвто и да е конфликт, не че не имало спорни проблеми, но и двамата търсехме оптималното им разрешение за доброто на колонията. В същото това време апетите ни нараснаха, защото така Пенка Чангова, която беше ходила в Прага, видяла че тамошното българско дружество поддържа ресторант, от който се издържа дружеството. Решихме и ние да направим ресторант. Мераците ни обаче бяха още по-големи и поискахме да направим и надстройка с хотел. Пари обаче няхахме. По него време посланик беше Владимир Виденов. При едно посещение той ме

представи на тогавашния министър-председател Станко Тодоров. Окуражен от това ходих в България и поисках прием в Министерския съвет. Станко Тодоров ме прие и аз му връчих молба за оказване на материална подкрепа, като разясних какво искаме да направим. Той даде обещание и не зная по какъв път ни преведеха в унгарската банка 1 милион лева. С тези средства дружеството пристъпи към строежа. Парите обаче нямаше да стигнат. Решихме да строим на стопански начала. Канихме от различни места от България бригади, които работеха без пари само срещу преносването и храната. Сегашните ресторантски помещения, които се намират в мазето са копани по този начин, без укрепления на изкопите, без предпазни мероприятия против срутване. Ако беше станала беля – отивахме с Калицов и двамата в затвора. Но за наш късмет всичко мина нормално. Дигнахме етажите, но останаха довършителните работи, които струват много скъпо. Започнахме да предлагаме на различни индустриални предприятия в България да изпращат при нас на екскурзия техни групи, на които осигурявахме храна и нощувка срещу доставка на необходимите ни материали. По този начин доставихме необходимия фаянс и мрамор, а от Русе успяхме да получим белия русенски камък, с който облицовахме направената надстройка.

Когато Калицов навърши 60 години,

въпреки моите увещания, излезе в пенсия и напусна културния дом. Оказах се в тежко положение, защото сам не можех да работя едновременно на две места. Трябваше срочно да се намери човек който да замести Калицов. Мария Кушева ни препоръча да поканим Тошо Дончев. Познавах го отдавна като служител в посолството и културния център и му имах доверие. Дончев се съгласи и започнахме заедно да работим. Той беше човек, който имаше доста добри обществени връзки в унгарската среда. Точно по това време се изготвяше закона за малцинствата. Създадена беше кръглата маса на малцинствата, на която той стана председател. Благодарение на доброто име на българите в Унгария и на неговото участие, нашата колония бе призната за едно от 13-те малцинства. Трябваше на всяка цена да се укрепи статутът ни като малцинство чрез създаването на малцинствени самоуправления. Тяхното създаване се посрещна с недоверие, защото някои мислеха, че след като унгарците ще осигуряват тяхната издръжка, ще искат и да се намесват в работата им. Оказа се, че тези притеснения са напълно неоснователни. И така успяхме да изградим няколко малцинствени самоуправления, а по-късно техният брой се разрасна и сега вече са в голяма помощ на дружеството.

Възникна и друг проблем: трябваше спешно да разрешим въпроса за квар-

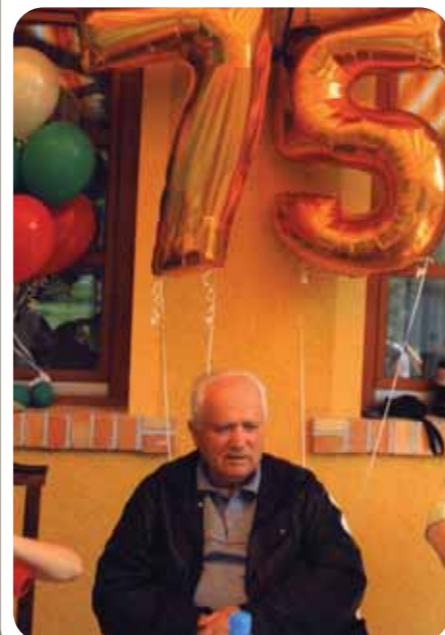
тира на свещеника при нашата църква. Успяхме да издействаме помощ от унгарската държава, инж. Владимир Енчев изготви проект и започнахме строежа на параклиса, като на етажа построихме квартира за свещеника. По онова време всички ние, които бяхме в управителния съвет, бяхме живели при социализма, не бяхме свикнали да работим в условията на стоковото стопанство. Издръжката на културния дом се оказа тежка задача. Трябваше да се плащат данъци за ресторанта и хотела, вобщо върху всички приходи. Погрешно направихме това, което мнозина правят и днес – не плащахме данъците, защото няхахме толкова приходи. Така задлъжняхме и членовете на дружеството се уплашиха, че ще загубим дома. На годишното събрание през 2000-та година беше сменен целият управителен съвет. Новоизбраното ръководство се оказа много активно в стопанско отношение и успя да ликвидира натрупаните дългове към държавата. Но не спряха до тук, а продължиха с обновяването на културния дом, който днес вече е в такова състояние, че може да мине без основни ремонти в близките 60 години. Тези, които дойдат след това, да му берат грижата. Тези момчета свършиха много добра работа. Мисля, че трябва да положат по-големи усилия за укрепване на старите традиции и създаване на нови такива, защото българинът в Унгария го крепят традициите.

Irinkov Georgi 75 éves

1934. május 5-én születtem Rákosszentmihályon. Hat hónapos koromban édesanyám elvitt Bulgáriába, Polikrais-tébe, ott nőttem fel. Legközelebb akkor jöttem ide, amikor házasságot kötöttem a feleségemmel, Mariola Kusevával. Addigra elvégeztem a jogot a Szófiai Tudományegyetemen, és az egyik professzorom azt tanácsolta, hogy Magyarországon végezzem el az aspirantúrát. Eleinte az apósomnál, Dimiter Kusevnél laktunk, a feleségem már dolgozott, én pedig készültem tanulni, és nyáron az édesapja kertjében dolgoztam. Sajnálatos módon azonban az apósom azon a nyáron váratlanul elhunyt, így félbe kel-

lett hagynom a tanulmányaimat, és el kellett mennem dolgozni, hogy eltartsam a családomat, mert addigra már Roszica lányunk is megszületett.

Két évig dolgoztam technikusként (ez az első szakmám) a budapesti térképészeti vállalatnál, majd 1970 tájékán szölkáltak a bolgár nagykövetségről, hogy keresnek valakit a Balkán Légítársasághoz a repül térerre. Örömmel vállaltam, mert azt hittem, hogy munka mellett tanulni is tudok majd, de nem így történt. Viszont amíg a repül térer dolgoztam, nagyon sok diplomatával megismerkedtem, akik felajánlották, hogy legyek a Magyarországi Bolgárok

Egyesülete elnöke. Az első vezetőségi ülésen nemet mondtam, túl fiatalnak éreztem magam hozzá. A végén azonban behívtak a megfelelő helyre, és azt mondták, jól gondoljam meg, hogy nemet mondok-e még egyszer. Az elején nagyon aggódtam, de Todor Kalicov rengeteget segített, hogy belejőjek a munkába. 30 évig dolgoztunk együtt anélkül, hogy valaha is lett volna bármilyen konfliktus közöttünk. Időközben Penka Csangova Prágában járt, és látta, hogy az ottani egyesület éttermet is tart fenn. Elhatároztuk, hogy mi is csinálunk egyet, sőt szállodát is építünk. Pénzünk azonban nem volt. Az akkori nagykövet azonban bemutatott az akkori miniszterelnöknek, aki valamilyen úton-módon elintézt nekünk 1 millió levát. Ebből a

pénzből kezdtük meg az építkezést, Bulgáriából jöttek a mesteremberek, akik a szállás és az ellátás fejében dolgoztak. Azonkívül különböző bulgáriai cégek is segítettek, amelyek csoportokat küldtek hozzánk kirándulásra, és az itteni ellátásuk fejében csempét, márványt stb. adtak nekünk.

60 éves korában Todor Kalicov nyugdíjba ment. A helyére Doncsev Toso került, akinek nagyon jó kapcsolatai voltak magyar közéleti szereplőkkel. Ekkor született meg a kisebbségi törvény és ekkor alakultak meg első ízben a kisebbségi önkormányzatok.

A magyar állam segítségével sikerült felépítenünk a paplakot. A szálloda és az étterem fenntartása azonban túl nagy feladatnak bizonyult a számunkra, akik a

szocializmusban éltünk. Nem tudtuk fizetni az adókat, eladósodtunk, és 2000-ben leváltották az egyesület egész vezetőségét. Az új vezetőségnek sikerült rendezni a tartozásokat, sőt fel is újították a Művelődési Házat. Nagyon jó munkát végeztek. Meg kell őriznünk a régi hagyományokat és újakat is kell teremtenünk, mert a magyarországi bolgárok a tradíció életi.

БУЛФЕСТ лято

Танцов лагер за девети път

От 24 до 28 юни се състоя танцовият лагер на съставите Янтра и Росица.

Росица. В напрегнато темпо бе разучен новият варненски танц под ръководството на хореографите Христо и Кая Иванови, а в същото време групата трябваше да се подготви и изнесе два големи концерта – гала-концерта във Фертьод в

събота вечер и концерт в центъра на град Шопрон в неделя. Танцовият лагер се различава напълно от ежеседмичните репетиции – каза Анна Салаи, един от ръководителите на състава – и е много необходим в живота на един танцов състав.

С разучаването на Варненския танц се попълва пълната колекция от танци от различните български етнографски региони в репертоара на „Янтра” – заяви Данчо Мусев, ръководител на Янтра. Самият танц изисква изключително голяма средоточеност, тъй като в него танцьорите не са хванати на хоро, а играят индивидуално, а освен това държат в ръце дървени лъжици, с които задават ритъма, а момичетата и кърпички. Забележителното е, че танцът, който има гагаузки корени, е интересна симбиоза на българската и турската култура – рядък случай на интеркултурно взаимодействие в областта на фолклора. Типичният турски кючек е омекотен от българската традиция в танца и без да си позволява големи фриволности пренася един ритъм и усещане в друга среда – каза хореографката Кая Иванова. Момичетата и момчетата от танцовите състави бяха неуморни – след

почти десетчасови репетиции те изнесоха блестящи концерти, заразявайки с настроението и устрема си цялата публика. Горд с тяхното изпълнение беше и хореографът Христо Иванов, който е поставил повечето от танците на Янтра. Провеждан вече за девети път, фестивалът БУЛФЕСТ лято се е превърнал в едно от най-значимите фолклорни събития не само за жителите на Фертьод, но и за околните селища и целия регион. Кметът на Фертьод изтъкна и неговия мултикултурен характер. Гост на Янтра тази година бе хърватски фолклорен състав. Предишни години тук са гостували състави от България и Словакия, гръцки оркестри, както и гръцки танцов състав от Германия.

Наред с опитни танцьори, постъпили в състава още от неговото създаване, има и нови членове, които все още учат танците и с нетърпение очакват да излязат на сцена. Завърши още една танцова година. А Янтра и Росица отново обединиха млади и стари, българи и унгарци, в нещо много човешко и искрено, до което е радост да се докосваш.

BULFEST Nyár

Tánc Tábor tizedszer

A Jantra és a Roszica tánc tábor a június 24. és 28. között volt Fertődön. Az első napokban a táncosok Kaia Ivanova és Hriszto Ivanov koreográfusok vezérlésével az új várnai táncukat tanulták, de közben készülniük kellett a szombati fertői és a vasárnapi soproni fellépésre is. A tánc tábor teljesen más, mint a rendes próbák – mondta a Szalay Anna, az együttes egyik vezetője, - és nagyon fontos egy tánc együttes életében. Muszev Dancso, a tánc együttes másik vezetője elmondta, hogy a várnai táncal kiegészülve az együttes repertoárja már az összes bolgár etnográfiai területet felöleli. A tánc nagyon nagy koncentrációt igényel, mivel a táncosok nem összekapaszkodva, hanem egyénileg táncolják, közben kanalak tartanak a kezükben, amelyekkel a ritmust ütögetik, sőt a lányok kendőt is lengetnek. Érdekes, hogy a gagauz gyökerekre visszatérő tánc a bolgár és a török kultúra elemeit ötvözi, ami ritka

jelenség a folklór interkulturális kölcsönhatásában.

A fiúk és a lányok fáradhatatlanok voltak – a napi tíz órás próbák után kiválóan helyt álltak a színpadon a közönség legnagyobb örömeire. Hriszto Ivanov koreográfus, aki az együttes táncainak nagy részét betanította, nagyon büszke volt az eredményükre.

Az immár tizedik alkalommal megrendezett BULFEST Nyár nemcsak Fertőd, hanem az egész környék egyik legnagyobb folklór ünnepévé vált. A fesztivál vendége idén egy horvát néptánc együttes volt, de az elmúlt években bulgáriai és szlovákiai együttesek, görög zenekarok, valamint németországi görög tánc együttes is fellépett itt.

Ismét eltelt egy év, és a Jantra és a Roszica ismét összehozta a fiatalokat és az idősebbeket, a bolgárokat és a magyarokat valami nagyon emberi és őszinte dologban, amihez örömmel közel kerülni.

След 25 години, пак заедно...

Преди 25 години, на 14 юни 1984г., като пролетни птици отлетяха първите зрелостници на българското училище „Христо Ботев” с искрено пожелание пак да се срещнат. На отправената покана от страна на инициаторите за срещата Моника, Ели и Петър се отзоваха, Жужа, Иванка, Клио, Олга, Данчо, Миро и Боньо.

В определения час за срещата пред входа на училището, променени от мъдростта на времето, чакаха своя някогашен преподавател по туризъм и екскурзоводство.

Да се видят пак със съучениците си, от България дойдоха Данчо и Пешо, а Миро долетя от далечна Холандия. И както някога, с младежко вълнение се втурнаха в надпревара по стълбите по-скоро да стигнат мястото на абитуриентското тържество и житейска раздяла.

Като в изподземна река бликваха спомените от четиригодишното прекарване в скъпото училище. Един започваше спомен, друг добавяше, трети го подслаждаше със сочен хумор.

Скъпи спомени ги водеха из класни стаи, кабинети, които възкресяваха безброй спомени за учители и някогашна палавост...

Срещата се „увековечаваше” с безброй снимки, които още дълги години да говорят за породеното скъпо приятелство.

Времето напредваше, но не можеше да не се посети един от най-посещаваните обекти по туризъм и екскурзоводство „Площада на героите”. И пак спомени, кой е бил първият „екскурзовод” на този обект и кой какво е запомнил, защото „образованието е онова, което остава, след като сме

забравили всичко, което сме учили в училище”...

Сценария за срещата предвиждаше и посещение на Българския културен дом, където на сцената му са се изявявали и като отлични изпълнители на културни програми.

С почерпка и увлекателна носталгична размисъл, срещата продължи до късно през нощта.

На другия ден, отзовали се на сърдечната покана на обичаната им съученичка с топло сърце и отлична домакиня Кристина Цървулджиева да гостуват у дома и, при повишено настроение единодушно бе изречено: „пак до нова среща но не след след 25 години!...”

Ангел Грозданов

Újra együtt 25 év elteltével...

25 évvel ezelőtt, 1984 június 14-én repültek ki az első érettségizők a Hriszto Botev Bolgár Iskolából, megigérvén egymásnak, hogy újra találkoznak. A szervezők – Mónica, Eli és Petar – hívó szavára májusban ismét találkozott Zsuzsa, Ivanka, Klio, Olga, Dancso, Miro és Bonjo.

Az osztálytársak idén június 5-én a megbeszélte időpontban az iskola előtt várták egykori idegenvezetés-tanárukat. Dancso és Petyo Bulgáriából, Miro pedig Hollandiából érkezett a találkozóra.

Az egykori diákok izgalommal lépték át az

iskola küszöbét, hogy újra láthassák a ballagási ünnepségük és utolsó elválásuk helyszínét. Egymás után törtek fel az emlékek az iskolában töltött évekről. Egymás szavába vágva elevenítették fel őket, sok humorral fűszerezve.

Az osztálytalálkozót természetesen fényképek sokaságán örökítették meg, amelyek évek múlva is emlékeztetni fogják őket az együtt töltött szép órákra.

Az idő múlt, de az idegenvezetés-órák alatt legtöbbet látogatott helyet, a Hősök terét nem lehetett kihagyni. És újabb emlékek – ki volt az első „idegenvezető” itt és ki mire emlékszik a tanultakból, mert „a műveltség

az, ami megmarad, miután mindent elfelejtettünk, amit az iskolában tanultunk”.

A forgatókönyv szerint a következő állomás a Bolgár Művelődési Ház volt, amelynek színpadán egykor mindannyian felléptek az iskolai ünnepségeken. A jó hangulatú vacsora késő éjszakáig tartott...

A következő nap az osztálytársak Carvuldzsiev Krisztinánál vendégeskedtek, ahol a vidám kerti parti után így búcsúztak egymástól: „találkozunk újra, de ne 25 év múlva!”

Grozdanov Angel

Купа на малцинствата в Ниредхаза

Българите дойдоха, състезаваха се и победиха

На фокус: гастрономия, спорт и култура

Кое е това мероприятие, в центъра на което стои културното многообразие? Където се срещат малцинствата в Унгария? II Купа на малцинствата, или Националната спортна, гастрономическа и културна среща на малцинствените самоуп-

равления, която се състоя на 6 юни в Ниредхаза.

На срещата по традиция участва и Българското самоуправление във Фелшьожолца. Въпреки неблагоприятното време, успехът на състезанието възмезди всички заради дъжда. В общата класация за култура, спорт и гастрономия Българското републиканско самоуправление се класира на първо място, спечелвайки купата и паричната награда, които се полагат на най-добрите.

В осем часа, все още малко сънени, но изпълнени с очаквания, слезохме от автобуса в Ниредхаза. Зиморничаво се загърнахме в палатата си, гледахме с тревога към небето и чакахме да се покаже слънцето. Приятните спомени от миналата година още бяха живи в нас и ни даваха сила, въпреки дъжда. Лека-полека всеки се зае със задачата си: белене на картофи, украса на шатрата, подреждане, разпалване на огъня. Шатрата се изпълни с живот, колелото се завъртя. Някой извади от чантата си диск с българска народна музика

и под бързия ритъм ръцете работеха още по-сръчно. След официалното откриване, нещата още повече се оживиха, даже и дъждът спря. Апетитни ухания се носеха от шатрите на различните малцинства, високоговорителят съобщаваха реда на футболните срещи, на голямата сцена излязоха първите участници, румънски народен оркестър. Усещахме с всичките си сетива, че отново нещо е започнало. Дадохме първенство на стомаха: от шатра на шатра опитахме всяка вкуснотия. Не можеше да се устои на изкушението, толкова съблазнителен беше ароматът на полския сладкиш, на немските солени и на русинския специалитет, приготвен с горски гъби. Сърцето обаче ни теглеше към българските кюфтета, кебабчета, пържоли и шопска салата, за които чакахме още от сутринта. Тъкмо привършихме последната хапка и започна културната програма на българите. Публиката прие с аплодисменти изпълнението на танцовия състав „Биляна” от Карцаг. Танцьорите засвидетелстваха не само талант, но и издръжливост, и след като за сцената пропадна за втори път под тях, продължиха танца си на мокрия асфалт пред нея. Признанието на журито пролича в отсъдените точки, които класираха на второ място изпълнени-

то на младежите. Младежите от FVSC играха в „български цветове”. Футболният отбор се справи с трудностите и стигна до самия финал. В решителния двубой – по време на който се изля проливен дъжд – противникът се оказа силен, но след вълнуващия, уморителен мач, заслужено взеха наградата за второ място. Денят бързо отлитна, настъпи време за обявяване на резултатите. След доброто си представяне миналата година българите бяха дошли с големи очаквания, но за подобно класиране само се надявах. С огромна радост и гордост взеха купата и паричната награда, която се пада на заелия първото място в общото класиране.

Оршоя Пути
Жолцаи Хирмондо

Дръж се, сцено, българин те гази!

Ако на 6 юни през целия ден в ушите ви са звучали български ритми, гарнирани с неустоим аромат на апетитни кебапчета, можете истински да съжалявате, че не сте били заедно с нас. Защото точно тогава за втори път в Ниредхаза се събраха представителни групи от всички Републикански малцинствени самоуправления в Унгария. Продължителният дъжд изобщо не попречи на ентузиастите, които се надпреварваха да представят своите умения – кулинарни, спортни, артистични. Българската група обединяваше футболната стихия на младежите от Фелшьожолца с грацията и пъргавината на танцьорите от фолклорна група „Биляна” (Карцаг) и цялото готварско войнство от Дебрецен, Мишколц и Фелшьожолца. Горката сцена, така се развълнува от тропота на българските хора, че на два пъти почти се разпадна от умиление. За да не я подлагат повече на изпитание, момичетата и момчетата довършиха прекрасното си изпълнение пред сцената, а дъждовните локви нямаха друг изход освен да се снишат от уважение.

Публиката неистово аплодираше и коментираше, че организаторите изобщо не разбират от български хора и ръченици.

Журито направо беше разбито от кулинарната атака на българските майстори: коледни постни сарми, винен кебап, шопска салата, печени чушки с чесън и баклава. Ммм, вкусно! А футболистите не трепнаха пред съперниците и достойно защитиха спортната чест. Три пъти „Ура”!

Нужно ли е да казвам, че първата обща награда сред всички републикански самоуправления, спечели именно българската група? Погледнете снимките!

Сполайте, приятели! До нови срещи и нови предизвикателства догодина! Футболистите вече тренират, танцьорите репетират, а проектът за меню е готов, но се пази в тайна... нали разбирате...?

Венета Янкова -
лектор по български език и култура
в Дебреценския университет

II. KISÖK Kupa Nyíregyházán

А болгарок жотек, версезетек, гьозтек
Fokuszban a gasztronómia, a sport és a kultúra

Melyik az a rendezvény, amelynek közép-pontjában a kulturális sokféleség áll?

Ahol a Magyarországon élő kisebbségek találkozhatnak? A II. KISÖK Kupa, vagyis a Kisebbségi Önkormányzatok országos sport, gasztronómiai és kulturális találkozó-jára, amelyet idén június 6-án rendeztek meg Nyíregyházán.

Az összejövetelen a hagyományokhoz híven a felsőzsolcai болгарсáг is képviseltette magát. Bár az időjárás nem volt kegyes a résztvevőkhöz, a verseny sikere mindenkit kárpótolt az esőért. A kulturális,

sport és gasztronómiai összesített versenyen ugyanis az Országos Болгар Kisebbségi Önkormányzat első helyezést ért el, így elnyerte a legjobbnak járó kupát és pénzjutalmat.

Nyolc óra körül, kissé még álmosan, de nagy várakozással szálltunk le a buszról Nyíregyházán. Szép lassan ki-ki megtalálta a maga feladatát: krumplipucolás, sátordíszítés, terítés, tűzgyújtás. Egyszerre élettel telt meg a sátor, beindult a gépezet. A rendezvény hivatalos megnyitóját után egyre jobban pezsegni kezdett az élet. Ínycsiklandozó illatok szálltak a különböző kisebbségek sátrai felől, a hangosbemondó a futballmérkőzések rendjéről tájékoz-

tatta a játékosokat, a nagyszínpadon felcsendült az első fellépők zenéje. Tehát minden érzékszervünk azt jelezte, hogy valami ismét elkezdődött. Először a hasunkra hallgattunk: sátorról sátorra járva minden finomságot megkostoltunk. De természetesen szívünk a болгар kjufteta (fasirt), a kebabcseta, a parzsoli (roston sült hús) és sopszka saláta felé húzott, amelyeknek elkészültét már reggel óta állg vártuk. Épp hogy megettük az utolsó falatokat, kezdődött a болгар kulturális bemutató. A karcagi Biljana néptáncscsoport színvonalas bemutatóját a közönség óriási tapsal jutalmazta. A táncosok nemcsak tehetségükről, hanem kitartásukról is számot adtak, hiszen mikor másodsorra is leszakadt a színpad, a színpad előtti pocsolás bitumenen folytatták bemutató-

jukat. A zsűri elismerése a pontszámokban mutatkozott meg, ugyanis a 2. legjobbnak ítélte a fiatalok produkcióját. Az FVSC ifistái ezúttal „болгар színekben” szerepeltek. A focicsapat jól vette az akadályokat, s egészen a fináléig menetelt előre. A fiúk a döntő összecsapáson ugyan erősebb csapatra találtak, de az izgalmas, fásasztó mérkőzések után megérdemelten vették át a második helyért járó trófeát.

A nap olyan gyorsan eltelt, hogy csak azt vettük észre, hogy az eredményhirdetés következik. A болгарсáг óriási örömmel és büszkeséggel vették át az összesített kategória első helyezettjének járó serleget és pénzjutalmat.

Putz Orsolya
Zsolcai Hírmondó

Tarts ki, színpad...

болгарок танцолнак рајтад!

Ha június 6-án sajnálta, hogy nem hall болгар zenét és nem ehet izletes kebabcsét, bánhatja, hogy nem volt velünk. Azon a napon Nyíregyházán gyűltek össze az országos kisebbségi önkormányzatok képviselői, hogy megmutassák, mit tudnak – a konyhaművészetben, sportban és előadóművészetben. A болгарокат а felsőzsolcai labdarúgók, а karcagi Biljana táncgyűttes fiataljai és а debreceni, miskolci és felsőzsolcai szakácsművészek képviselték.

A szegény színpad olyan izgalomba jött а болгар танцоктол, hogy kétszer majdnem

le is szakadt, ezért а lányок és а fiúk inkább а színpad előtt mutatták be műsorukat, ami nagy tetszést aratott а közönség körében. А zsűri pedig а болгар szakácsok mesterműveitől esett ámulatba, de а futballisták is megvédték а болгарок becsületét.

Így aztán nem is csoda, hogy а болгарок csapat nyerte meg az összesített első helyet. Jövöre ismét találkozunk, а futballisták már edzenek, а táncосок próbálnak, és а меню is összeállt – de egyelőre titok, ugye megértik?

Veneta Jankova
а Debreceni Egyetem болгар nyelv és kultúra szakos lektora

Ден на Балканите в Зугло

Традицията, свидно съхранена с българското, гръцкото и сръбското малцинствено самоуправление в Зугло, бе спазена и тази година. На отправената покана за съвместно мероприятие се отзоваха голям брой сънародници от Зугло и гости от другите райони на Будапеща.

Приятен топъл ден, охлаждан от лекия повей на вятъра, допринасяше още повече за доброто настроение. С неудържим порив и гласно възклицание се срещаха приятели, познати, разменяха радостно доволство от срещата, споделяха мисли и чувства, че пак се виждат, пак са заедно...

Националната музика и народни хора, толкова близки за трите страни, караха най-нетърпеливите да се захващат на хорото, а останалите с грейнали лица да пригласят от място с тананикане и движение на тялото. Мълчаливо съревнование имаше и в поднасяне на националните ястия. Пред скарата с българските кебапчета и салата през цялото време опашката беше най-голяма...

Ангел Грозданов

Дебрецен – в цветя и български ритми...

За 40-ти пореден път на 20 август Дебрецен бе столица на цветята. Празникът – тържество на красота, цветове и музика - обедини хора от много страни и континенти (Сърбия, Кипър, Турция, Финландия, Бразилия и пр.). Почти всяка година тук гостува и група от България. На юбилейното издание на Карнавала бяха поканени гости от Общински детски комплекс в побратимения град Шумен. Малките танцьори от Детски фолклорен ансамбъл „Звънче“ с ръководител и хореограф Красимир Савов станаха всеобщи любимци. Ако съществуваше награда на публиката, то – убедена съм! – тя щеше да бъде дадена именно на българчетата. По протежение на цялото карнавално шествие непрестанно се чуваха нестихващи аплодисменти и

възторжени възгласи „Браво на вас!“

Невероятна бе неизчерпаемата енергия на шуменчетата! След шесткилометровото дефиле под палещите лъчи на слънцето те изнесоха пред многонационална зрителска аудитория два концерта – над 120 минутна богата програма! – и блестящо представиха ценностите от фолклорното ни наследство. И през цялото това време танцуваха и зареждаха зрителите с ритмите и багрите на българската земя.

Венета Янкова,

лектор по български език и култура
в Дебреценския университет

Balkán Nap Zuglóban

A zuglói bolgár, görög és szerb önkormányzat idén is megrendezte az immár hagyományos Balkán Napot, amelyre szép számban jöttek el bolgárok nemcsak a kerületből, hanem Budapest más részéről is. A kellemes időben lezajlott rendezvényen rég nem látott barátok és ismerősök találkoztak egymással, járták a körtáncot és fogyasztották a nemzeti ételeket. A leghosszabb sor végig a bolgár kebabcséért és sopszka salátáért állt...

Grozdanov Angel

Debrecen – virágok és bolgár ritmus...

Augusztus 20-án Debrecen immár 40. alkalommal volt a virágok fővárosa. A szépség, a színek és a zene ünnepén majdnem minden évben részt vesznek bulgáriai vendégek is. Idén a sumeni Zvancse Gyermekek Folklorégyüttes kapott meghívást. Az ifjú táncosok pillanatok alatt megnyerték a közönség szívét, ha lett volna közönségdíj, biztos vagyok benne, hogy a bolgár gyerekek kapták volna. A kis sumeniek energiája kifogyhatatlan volt! A hat kilométeres felvonulás után két, összesen több mint két órás koncertet adtak, és csodálatosan mutatták be a bolgár folklór gazdagságát.

Veneta Jankova
a Debreceni Egyetem bolgár nyelv
és kultúra szakos lektora

Драги сънародници!

неуморния труд на д-р Куцарова. Пожелаваме на г-р Снежана Куцарова крепко здраве, дълъг живот и все така да посреща хората, които я обичат. Честито!

Скъп юбилей

На 7 юни 2009 г. в ресторант „Бограч“ в Халастелек, роднини, близки и познати се събраха да отпразнуват 90 годишния юбилей на Мария Бундева (Бундев Шандорне). Празненството беше организирано от нейната кръщелница Агнеш Бундева. Хората пристигнаха с много цветя и подаръци, на масата не липсваше нищо. Всички присъстващи пожелаха крепко здраве и дълъг живот на 90 годишната ни сънародничка, родом от Поликрайще, член на един от най-старите градинарски родове.

Пожелаваме й, живот и здраве, заено да отпразнуваме нейната 100 годишнина.

Мария Кушева

Отличие

За пръв път в историята на Дружеството на българите в Унгария имаме човек, награден с такова високо призвание. Семейството на д-р Снежана Куцарова е лекарска династия – съпругът й Васил Василев е зъболекар, синът им Калоян Василев и съпругата му също са зъболекари. Всички те са родом от село Поликрайще.

Халастелек е основан от българиградинари, голяма част от които произхождат от Поликрайще. Дядото на д-р Куцарова е бил градинар, след което баща й поема по този път, както по-късно и нейният брат. И така единият клон на рода остават градинари, а другият – лекари.

Семейството се ползва с голям авторитет, както в българските, така и в унгарските среди.

Малко хора могат да се похвалят с такова признание на труда им на чужда земя, което се дължи на любезността, професионализма и

Българи в Опустасер

Чонградската областна община вече години наред празнува основането на унгарската държава на 20 август в Опустасер с целодневна

програма. На Цивилната улица, на която се представят обществените организации от областта, взе участие и Дружеството за приятелство с България. На българския щанд бяха изложени рекламни материали за петото издание на Дните на българската култура в Сегед, продукти от розово масло и се проведе викторина за България с награди. В същото време бяха проектирани туристически филми за България.

Kedves Honfitársaim!

A Magyarországi Bolgárok Egyesülete történetében először kapott bolgár ember ilyen magas kitüntetést. Dr. Kucarova Snezsana Halásztelek díszpolgára lett. Halásztelek bolgár kertészek alapították, akiknek egy része Polikraistéből származik, ahogyan a kitüntetett és egész családja is. A család nagy tiszteletnek örvend mind a

bolgárok, mind a magyarok körében. Kevesen büszkélkedhetnek ilyen elismeréssel idegen földön végzett munkájáért, ami dr. Kucarova Snezsana kedvességének, hivatásudatának és fáradhatatlan munkájának köszönhető. Gratulálunk a kitüntetettnek, és jó egészséget és hosszú életet kívánunk neki.

Jubileum

2009. június 7-én a halászteleki bogrács étteremben gyűltek össze a rokonok, barátok és ismerősök, hogy megünnepeljék Maria Bundeva (Bundev Sándorné) 90. születésnapját. A vendégek virágokkal és ajándékokkal érkeztek, hogy jó egészséget és hosszú életet kívánjanak az ünnepeltnek.

Kuseva Mária

Bolgárok Ópusztaszeren

Évtizedek óta hagyomány már, hogy augusztus 20-án Ópusztaszeren ünnepeli az államalapítást egész napos színes programmal a Csongrád Megyei Önkormányzat. A Civil utcán, ahol Csongrád Megye civil szervezetei mutatkoznak be, részt vett a Bolgár Baráti Társaság is. A bolgárok standján voltak szórólapok a szegedi kulturális életről, reklám az V. Szegedi Bolgár Kulturális napokról, rózsatermék-bemutató, valamint totó Bulgáriáról – nyereményekkel. A kivetítőn pedig Bulgáriáról készült utifilmek kerültek bemutatásra.

Три незабравими дни в Равда

Предпоставките

Още от създаването си през 2006 г. Българското малцинствено самоуправление в Дунакеси (БМСД) заплачува като една от най-важните си задачи да установи побратимени отношения с българско морско селище. След година и половина безуспешни опити, през лятото на 2008 – отчасти с подкрепата на града – успяхме да организираме екскурзия до крайморския Свети Влас с участието на жителите на Дунакеси. Не само решимостта ни, но и случаят си каза думата – в Свети Влас се запознахме с кмета на Равда, селище в община Несебър, младият, току-що избран Андон Бакалов, който прие с радост нашите опити за сближение, особено когато разбра, че Золтан Карпати и самият аз – въпреки напредналата си възраст – сме големи любители на спорта. Скоро стана ясно, че кметът е играл футбол в първа група, бил е учител по физкультура и притежава правоспособност за футболен треньор. „Любов от пръв поглед,” гласи поговорката. В

нашия случай може да се перефразира като „Симпатия след първите размисли думи.” Веднага поканихме кмета и неговия „харем” (така се шегувахме, след като ни разказа, че подчинените му са само жени), заедно с футболния отбор на основното училище в Равда в Дунакеси през есента на 2008 г., на празненството за деня на Св. Михаил, където всяка година по традиция се организира и футболна купа. Той прие поканата и начело на двайсетчленна делегация пристигна в Дунакеси. За българската делегация трите дни, прекарани в Дунакеси, бяха пълни с преживявания, повечето от хората никога не бяха идвали в Унгария. Постарахме се да им осигурим богата програма. Завърнаха се доволни и изпълнени с впечатления.

Неотдавнашните събития

Кметът на Равда Андон Бакалов покани в средата на юли 2009 г. малка делегация от Дунакеси, за да ни запознае със селището, малкото крайморско село Равда, да ни покаже околностите и да обсъдим съвместните ни връзки и какво ще правим „по-нататък”.

Чаба Диоши, заместник-кмет, Золтан Карпати, общински представител, съветник по международните контакти, и аз самият, авторът на тази статия,

Габор Киров, председател на БМСД, рано сутринта на 11 юли, в отговор на поканата, взехме самолета и заминахме за Бургас, а от там – за Равда. Тъй като беше събота сутринта, първите два дни се запознахме със забележителностите на Равда и околността, а последния ден, понеделник, се отдадохме на работа. Господин Бакалов ни прие в кабинета си. Обсъдихме положението на двете селища, възможностите, формулирахме общите си интереси и определихме следващите стъпки, свързани с подписването на споразумение за спортно и културно сътрудничество, придружено с декларация за пълноценно използване на туристическите възможности. Дълбоко впечатление ни направи красивото и чисто Черно море и гостоприемството на усмихнатите и любезни българи. А за тях – както споделиха – интерес представлява историческото ни минало и неговите паметници: култура, изкуство, крепости, столицата, прочути сгради, трудолюбието на унгареца, знанията и почтеността му... Има какво да видим в другата страна, има какво да научим един от друг...

Нека да се запознаем и с някои важни данни за Равда: постоянните ѝ жители са 2200, административно е част от община Несебър, заедно с 3 града и 11

крайморски селища. Кметът има осем служителя. По въпросите за развитието решенията се вземат в общинския център Несебър. Всички други въпроси се решават в местното кметство. През курортния сезон, благодарение на безбройните хотели, пансионни и други, селото и неговата агломерация са в състояние да приемат 35000 души. Смя да заявя и от името на моите спътници, че през цялото време се чувствахме превъзходно, гостоприемството надмина всички ни очаквания.

Що се отнася до близкото бъдеще...

Въпреки скромните си материални възможности отново поканихме делегация от Равда в Дунакеси, за тазгодишните празненства по случай деня на Свети Михаил в края на септември, за да разнообразят с танцова труппа и футболния отбор палетата на спортния и културен живот в града ни. В рамките на трите дни предвиждаме да бъде подписано споразумение за културно и спортно сътрудничество между двете селища.

Смятам, че съхраняването и развитието на тези контакти са от интерес както на жителите на Равда, така и на Дунакеси, тъй като личните, приятелски връзки, създадени по време на взаимните посещения подпомагат сближението на двата народа, по-доброто им опознаване, да не говорим, че тръгне ли някой да лети в Равда, ще е като връщане у дома, посещение при познати...

*Габор Киров
председател на Българското самоуправление в Дунакеси*

Танцовият състав Биляна от гимназия Арон Габор в Карцаг в средата на юли бе на танцов лагер във Варна и вече за четвърти път от създаването на състава посещава България. След програмите в София, Пловдив и Рила, тази година третият по големина град в България, черноморската Варна, предостави нови възможности и преживявания на танцьорите, от които младите хора се възползваха.

Танцовият състав Биляна посети Варна

Танцовият състав от Карцаг от тази година работи с нов хореограф от Варна. Под ръководството на Диана Добрева танцовият репертоар на труппата се обогати с четири нови танца. По време на 6-7 часовите репетиции дневно съставът усвои варненски, добруджански, шопски, пирински и северняшки танци, които ще представи на публиката през есента.

Наред със задължителните репетиции, остана време и за пълноценно прекарване на свободното време, освен ежедневието плаж, групата посети Балчик и „спортната столица” на България, Албена. На 19 юли в Аспарухово, един от кварталите на

Варна, изнесохме 20 минутна програма на Илинденския събор, където ни снимаха за варненската телевизия, а ръководителят на групата даде интервю на живо за Варненското радио. През септември танцовият състав се готви да организира фестивал в Карцаг, където кани всички свои почитатели. За организирането на летния лагер изказваме благодарност на Фондация Про скола, както и на Кметството на град Карцаг за оказаната подкрепа.

*Янош Майор
Ръководител на състава*

Feledhetetlen három nap Ravdán

Аз előzmény:

A Dunakeszi Bolgár Kisebbségi Önkormányzat a 2006. őszi megalakulását követően tervbe vette azt, hogy egy bolgár tengerparti településsel szeretne kapcsolatot létesíteni. 2008 nyarán sikerült egy tíznapos bulgáriai buszos kirándulást szerveznünk a tengerparti Szveti Vlaszba, ahol megismerkedtünk a Neszebar járáshoz tartozó Ravda polgármesterével, Andon Bakalovval, aki örömmel fogadta közeledésünket. Azonmód meghívtuk a polgármestert és a ravdai általános iskola fiú labdarúgócsapatát Dunakeszire, a Szent Mihály napi ünnepségsorozatára és hagyományos labdarúgótornára. Meghívásunkat elfogadta, és egy 20 fős küldöttség élén eljött Dunakeszire.

A közelmúlt eseményei:

Andon Bakalov, Ravda polgármestere, 2009. július közepére meghívott egy dunakeszi delegációt Ravdába, hogy megismertesse velünk településüket, és annak környékét, valamint hogy megbeszéljük egymással kapcsolatunk jövőjét.

Diósi Csaba alpolgármester, Kárpáti Zoltán önkormányzati képviselő, a nemzetközi kapcsolatok tanácsnoka és jómagam, a cikk szerzője, Kirov Gábor, a DBKÖ elnöke, ez év július 11-én elrepültünk Burgaszba, majd onnan autóval érkezünk meg Ravdába. Szombat reggel érkezvén, az első két napon Ravda és környéke nevezetességeivel ismerkedtünk, míg utolsó napunkat, a hétfőt a munkának szenteltük. Bakalov úrral megtárgyaltuk településeink helyzetét, lehetőségeit, meghatároztuk a kapcsolódási pontokat és kijelöltük a soron következő közös lépést; ami a két település közötti kulturális- és sport együttműködés aláírása lesz.

Ami a közeljövő t illeti...

Szerény pénzügyi helyzetünk ellenére, ismételtén meghívtunk egy ravdai küldöttséget Dunakeszire, az ideai, szeptember végi Szent Mihály-napi ünnepségsorozatunkra, hogy néptáncgyüttesükkel és focicsapatukkal színesítsék városunk sport- és kulturális életének palettáját. A három nap folyamán alkalmat kerítünk a két település közötti kulturális- sport- és turisztikai együttműködés aláírására is.

*Kirov Gábor
a DBKÖ elnöke*

Várnában járt a Biljana tánccsoport

Július közepén a karcagi Gábor Áron Gimnázium Biljana táncgyüttese Várnában tartotta idei tánctáborát, az együttes fennállása óta immár sorozatban a 4. alkalommal Bulgáriában. A karcagi tánccsoport ebben az évben új várnai koreográfussal kezdett el dolgozni, s Diana Dobрева irányításával az együttes táncrepertoárja 4 újabb koreográfiával gyarapodott a napi 6-7 órás próbák során.

A kötelező táncpróbák mellett július 19-én Várnában 20 perces műsorral léptünk fel az „Iinden” fesztiválon, s a fesztivál kapcsán a tánccsoport szerepelt a Várnai Televízió műsorában, a tánccsoport vezetője pedig élőben nyilatkozott a Várnai Rádióknak. A nyári tábor kapcsán tisztelettel megköszönjük a Pro Schola Alapítvány, valamint Karcag Város Önkormányzatának az anyagi támogatást.

*Major János
Tánccsoportvezető*

Летен лагер в Равда

зия ни отведе в делфинариума във Варна. „Новите” деца чакаха с вълнение шоуто с делфините, а тези които вече многократно бяха гледали традиционната програма, се радваха на игрите на двегодишното делфинче от кафенето на Аквариума и с чаша разхладителна напитка се наслаждаваха на гледката.

Заради дъждовното и хладно време, тази година имаше повече време за екскурзии. Посетихме близкия Слънчев бряг, няколко пъти се разхождахме из Стария Несебър, който винаги ни покорява с настроението и красотата си.

В лагера организирахме обичайния лагерен живот. Водехме обучението по български език в игрива форма, пишайки буквите по пясъка на брега, а по време на тихата почивка „малките” затвърждаваха наученото на брега с помощта на Давид. Кой какво знае?, състезание с рисунки и викторини разнообразяваха следобедите и вечерите ни, а за победителите бяха отредени шеговити награди. Не мина и без „сръчни ръце” – низане на мъниста, плетене на гривни и правене на обици. А танцьорите ни и тази година предизвикаха възторга на местните хора.

Издаваме благодарност от името на всички участници в лагера на организаторите и на тези, които ни подкрепиха, за да се осъществи и тази година целогодишната мечта на децата – лагерът в Равда.

леля Милка и леля Марика

Дружеството на българите в Унгария организира и тази година дългоочаквания за децата летен лагер в Равда от 3 до 17 юли.

Пътуването с 68-местният комфортен автобус бе удобно, имаше дори и „места за спане”. Към постоянната група тази година се присъединиха много нови деца от почти всички възрастови групи.

И тази година се обогатихме с нови впечатления, в програмата беше включена и едnodневна вълнуваща екскурзия с пиратски кораб. До несебърското пристанище ни заведеха самите пирати със собствен автобус, създавайки още на брега настроение за загадъчното пътешествие. На

входа на кораба ни чакаше едноок пират и условие за качването беше една бърза снимка с него. Тръгнахме на тричасова обиколка в посока към Слънчев бряг. През това време хапнахме сервирания от пиратите вкусен обед с няколко блюда на борда на кораба. Под ръководството на аниматорите трябваше да изпълним разнообразни задачи, а победителите получиха награди.

Пристигнахме в залива, по-големите и по-смелите плуваха, а по-малките си чакаха късмет. В голямата жега се разхлаждахме със сладолет и напитки. Обогатени с нови впечатления се прибрахме вечерта.

По всеобщо желание втората екскур-

Nyári tábor Ravdán

A Magyarországi Bolgárok Egyesülete idén is megszervezte a gyerekek által várva várt nyári tábort Ravdára, július 3-tól július 17-ig. A már összeszokott csapathoz sok új gyerek is csatlakozott ebben az évben. Szinte minden korosztály képviseltette magát.

Sok élménnyel gazdagodtunk idén is, programjaink között szerepelt egy egész napos, izgalmas bővelkedő kirándulás kalózhajóval. A neszebári kikötőig is kalózos szállítottak minket saját buszukkal, megteremtve a hangulatot a titokzatos hajóúthoz. Elkezdődött a háromórás kirándulás Napospart irányába. Az izgalmas közepette elfogyasztottuk a kalózos által felszolgált többfajásos finom ebédünket a hajó fedélzetén. Ezután következett az animátorok irányításával a sok színes versenyfeladat, a győztesek jutalma értékes nyeremény volt.

A következő hétre kitűzött jelentősebb kirándulás közkívánatra Várna, a Delfinárium volt. A sok „új” gyerek izgalommal várta a delfin show-t.

A tábor területén is folytatódott a hagyományos tábori élet. A bolgár nyelv tanulása is napirenden maradt, játékos formában. Ki mi tud?, rajzverseny, játékos vetélkedők tették színesebbé délutánjainkat, estéinket, amiknek tréfás jutalom volt a díja. S akkor még nem is említettük a kézműveskedést. Ügyes kezek gyöngyöt fűztek, karkötőt fontak és fülbevalót készítettek. Táncoslábú gyerekeinknek sikerült az idén is ámulatba ejteniük a helyieket.

Köszönetet szeretnénk mondani magunk és a táborozók nevében a szervezőknek és támogatóinknak, hogy idén is megvalósulhatott a gyerekek egész évben dédelgetett álma, a ravdai tábor.

Milka néni és Marika néni

Отново на училище

Новата учебна година в Българското училище за роден език бе открита на 5 септември. Тържеството се състоя по тради-

ция в църковния двор, където въпреки захладнялото време, което заплашваше с дъжд, се събраха деца и родители. Учителката Цанка Маринова бе подготвила кратка програма с децата, с която бяха приветствани новите ученици и първокласниците. А окичена с цветни листа „есента” ги приветства с добре дошли отново на училище. Новото за тази учебна година е,

че – след участие в обявения конкурс – училището получи за пръв път сериозна подкрепа от Министерството на образованието, младежта и спорта в България за закупуване на учебници, учебни тетрадки и помагала за учебния процес. Радостното е, че новата година започна и с масово записване на нови деца в училището.

Новата учебна година в БУСЕУ

Новата учебна година бе открита в Българо-унгарското средно езиково училище „Христо Ботев” на 15 септември. Директорката на училището Емилия Атанасова поздрави учениците, след което хорът на училището изпя забравения от години Марш на българското училище „Христо Ботев” в Будапеща. Последваха стихотворения, изпълнени от учениците от основното училище, а гимназистите се изненадаха присъстващите, представяйки хумористичната страна на ученическият живот с подбрани български анекдоти. Пожелаваме на всички наши ученици успешна и изпълнена с интересни преживявания учебна година!

Марика Сабо и Анна Юхас

Ismét az iskolában

A Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskola tanévnyitó ünnepsége szeptember 5-én a hagyományokhoz híven a templom udvarán került megrendezésre, ahova az esőre álló idő ellenére is eljöttek a gyerekek és a szülei. Canka Marinova tanárnő egy rövid műsort állított össze a gyerekekkel. Az új tanévre az iskola első ízben kapott komoly támogatást a bolgár Oktatási, Ifjúsági és Sportminisztériumtól tankönyvek vásárlására.

Örömteli, hogy idén is sok új gyerek iratkozott be az iskolába.

Tanévnyitó

A Hriszto Botev Bolgár-Magyar Általános Iskola és Gimnázium szeptember 15-én ünnepséggel nyitotta meg a 2009/2010-es új tanévet. Az iskola igazgatója, Emília Atanasova köszöntő beszéde után az énekkar felelevenítette az iskola évtizedek óta feledésbe merült indulóját. A kórus műsora után az általános iskolások szavazatai következtek, majd a gimnazisták tartogattak a nézők számára egy kedves meglepetést: a diákélet humoros oldalát bemutató bolgár viccekkel szórakoztatták a közönséget.

Kívánunk minden diákunknak sikeres, új élményekben gazdag tanévet!

Вол и мравка

Едно време мравката била толкова голяма и силна, че поискала да вземе работата на вола. Искала нея да впрягат в каруцата и да орат с нея.

- Не може ти да храниш човеците - й рекъл волът. - Тази работа Господ е оставил на мене.

- Защо да не мога? - отговорила му мравката. - Теб стопанинът те муши с остена да вървиш и една стъпка не правиш без него, а пък аз всичко ще върша сама.

По онова време всяка животинка била свободна да се доближи при Бога - да му се оплаче или да поиска каквото му е нужно. Затова волът и мравката отишли при него да му се оплачат.

- Господи - рекъл волът, - мравката иска да ми вземе ярема и ралото, които си ми дал, за да храня хората.

Тогава Господ се обърнал към мравката и я попитал:

- Знаем, че ти си много работна, но я ми кажи, когато ста-

неш орач, по колко пъти на ден ще позволяваш на хората да ядат. Дали ще можеш да изкарваш хляб за всички?

- На три дни един път ще им давам да ядат - отговорила мравката.

После Господът попитал вола.

- А ти по колко пъти на ден ще позволяваш на хората да ядат?

- По три пъти на ден - отговорил волът. - Господи, аз, макар че стъпвам бавно, ще мога да изхраня всички хора.

Дядо Господ благословил вола, докато свят светува, все той да храни хората, а на мравката рекъл:

- Ти все да работиш и никога да не ти вижда работата.

После, за да потвърди волята си, Господ заповядал на вола да настъпи мравката и копитото му се разцепило на две, а на мравката кръстът изтънял, сякаш е прищипан.

Хората продължили да орат с волове, а мравката изгубила силата си и постепенно станала толкова малка, че може да вдига само по едно пшеничено зърно.

След ваканцията

Чувам пак отново училищния звън как сладко зове: -Дин-дан-дън!

Той вика и кани: -Тичайте, деца!- И трепкат от радост малките сърца.

-Елате, дечица, дин-дан-дин, чакат ви другарски училищният чин!

Елин Пелин

Есен

Бързо лятото отлитна.
Тънка хладина поява
над лъки, градини, китни,
над пожънати нивя.
Сутрин по полята равни
ходят сребърни мъгли
и из пътя скърцат бавни
с плод препълнени коли.

Слънчогледи се люлеят,
царевичи шумолят,
сочни ябълки златеят-
откъснати, тръгни на път,
гдето знаците крайпътни
надалеч-далеч зоват,
гдето в далните смътни
чисти ветрове текат...

Плодородна е земята,
а стопаните - добри.

За труда им тя богат
с едър плод гинадари.

Сяха, жънаха, ораха
ден и нощ в полето, там,
и сега под всяка стряха
срещат тоя плод голям.

И си спомнят дните жежки
с пълно, весело сърце
и почиват тия тежки
и попукани ръце,
гдето с мъдър труд създават
красотата на света,
гдето на човека дават
хляба бял и радостта.

Андрей Германов

Поличби, суеверия, поверия

Поличби или как да
разчитаме знаците на
съдбата сами?

Суеверията са заложени в гените ни. Поличбите, суеверията и поверията са безброй, различни във всички страни. Много от поличбите, суеверията и поверията са възникнали с цел възпитание, други за да се предпазваме.

Сватбени поверия

В Европа битувало поверието, че жената не трябва да се омъжва за човек, чиято фамилия започва със същата буква, с която започва девическото ѝ име.

За лоша поличба се смята да срещнеш на влизане в ритуалната зала някой от охраната, лекар, адвокат, свещеник или спял човек.

В наши дни продължава повсеместно да битува поверието за това, че браковете, сключени през май, не са щастливи и, обратно – тези, които са сключени през юни – са смятани за вечни.

Да се жениш в понеделник е на богатство, във вторник – на здраве, в сряда – на щастие, в четвъртък – животът ти ще бъде пълен с трудности и неуспехи.

Ако четирима души, здрависвайки се или разделяйки се, си подадат

ръка един на друг на кръст – ще има сватба.

Ако някой те замете с метлата няма да омъжиш.

Женихът и невестата в никакъв случай не трябва да се снимат заедно до подписването, защото иначе сватбата ще пропадне.

Суеверия, свързани с пари

Ако те сърби дясната ръка, ще срещнеш познат, а лявата - ще получиш пари.

Не подсвирквай, когато си у дома, ще загубиш пари.

Ако човек по погрешка го вземат за някой друг, значи скоро ще получи нещо.

Обирането и хапването на трохите от масата е на бедност.

Поверия за любов

Пресоленото ядене означава влюбена готвачка.

Ако се счупи игла, докато шие, млад мъж мисли за вас.

Ако се разсипе цяла кутия кибритени клечки, може да очаквате скорошен брак. Останалите в кутията клечки показват броя на дните, седмиците или годините до брака ви.

Ако случайно ударите ръката си в дърво, ще бъдете обичани.

Ако случайно ударите ръката си в

желязо, не вярвайте на любимия си.

Ако счупите пълна с вино чаша, ще намерите трайна любов.

Ужили ли ви пчела, скоро ще преживеете силна страст.

Весели поверия – традиционни и не толкова

Ако сам подстригваш косата си – скъсваш живота си!

Ако прекъснеш четенето на книга, не трябва да я оставяш отворена.

Ако стоиш между двама с еднакви имена, намисли нещо и то ще се сбъдне.

Не е добре да си разменяте чашите на трапезата!

Изхвърлянето на боклука вечер или изтръскването на покривката навън означава, че си изхвърляш си късмета.

Ако хълцаш, някой те споменава.

Ако счупите стъклена чаша, бялото стъкло е добра поличба, червеното предсказва тревоги, зеленото означава разочаровани надежди.

Ако те сърби нос, ще има пиене и веселба.

Ако от масата падне вилица или лъжица на гости ще дойде жена, ако падне нож – мъж.

Пълнени домати с извара *Túróval töltött paradicsom*

Продукти: 4 броя домати, 125 г извара, 3 супени лъжици майонеза, черен пипер, щипка сол, 1 брой кисела краставичка (може и прясна), 1 чаена лъжица горчица, магданоз, листа от зелена салата (за украса)

Hozzávalók: 4 paradicsom, 12,5 dkg túró, 3 ek. majonéz, bors, egy csipet só, 1 savanyú uborka (esetleg friss), 1 tk mustár, petrezselyem, salátalevelek (a díszítéshez)

Приготвяне: Избираме хубави домати и им отрязваме капачета. С лъжичка издълбаваме вътрешността на доматиите и ги обръщаме, за да се изцеди сока.

Киселата краставичка я нарязваме на много дребно. В отделен съд смесваме до хомогенна смес - изварата, горчицата, майонезата и останалите подправки.

След това добавяме краставичката, обръкваме добре и пълниме доматиите с леко притискане.

Преди сервиране е хубаво да се сложат за 1 час в хладилник. Поднасяме ги върху листа от зелена салата.

Elkészítés: Szép paradicsomokat választunk ki, és levágjuk a tetejüket. Kanállal kiszedjük a paradicsomok belsejét, és lefedeljük őket, hogy a levük kicsorogjon.

A savanyú uborkát nagyon apróra vágjuk. Egy tálban a túró, a majonézt és a fűszereket alaposan összekeverjük, majd hozzáadjuk az uborkát, és megtöltjük vele a paradicsomokat. A tölteléket enyhén megnyomkodjuk.

Tálalás előtt 1 órára hűtőszekrénybe tesszük. Salátaleveleken tálaljuk.

V ДНИ НА БЪЛГАРСКАТА КУЛТУРА В СЕГЕД

05. 10. 2009 ПОНЕДЕЛНИК

18.00 Клуб Милениум (Dugonics tér 12.)
Литературно кафене: Емил Билярски литура
турно-музикална вечер

06. 10. 2009 ВТОРНИК

19.00 Кафе Милениум (Dugonics tér 12.)

Концерт на оркестър Право

20.30 Кафе Милениум (Dugonics tér 12.)

Българска танцова къща с Даниел Майтени

07. 10. 2009 СРЯДА

19.30 Старата синагога (Hajnóczy u. 12.)

Малко театро: Елада Пиньо и времето
(фузионален перформънс в едно действие)

08. 10. 2009 ЧЕТВЪРТЪК

19.00 Кафе Гранд (Deák Ferenc u. 18.)

Киноклуб: „Светът е голям и спасение дебне
отвсякъде” (2008) цветен българско-немски-
словашки-унгарски филм, със субтитри.

20.30 Кафе Гранд (Deák Ferenc u. 18.)

Среща с публиката: с продуцента на филма
Андраш Мухи ще разговаря Жужана Пап

09. 10. 2009 ПЕТЪК

19.00 Кафе Гранд (Deák Ferenc u. 18.)

Киноклуб: „Светът е голям и спасение дебне
отвсякъде”

V. SZEGEDI BOLGÁR KULTURÁLIS NAPOK

2009.10.05. HÉTFŐ

18.00 Millenniumi Klub (Dugonics tér 12.)

Irodalmi kávéház: Biljarszki Emil (Korai Öröm) önálló
zenés-irodalmi estje

2009.10.06. KEDD

19.00 Millenniumi Kávéház (Dugonics tér 12.)

A Pravo együttes koncertje

20.30 Millenniumi Kávéház (Dugonics tér 12.)

Bolgár táncház Majtényi Dániel vezetésével

2009.10.07. SZERDA

19.30 Régi Zsinagóga (Hajnóczy u. 12.)

Malko Teatro: Elada Pinyo és az idő (fuzionális perfor-
mance egy felvonásban)

2009.10.08. CSÜTÖRTÖK

19.00 Grand Café (Deák Ferenc u. 18.)

Filmklub: „A világ nagy és a megváltás a sarkon ólál-
kodik” (2008) színes feliratos bolgár-német-szlovák-
magyar filmdráma.

20.30 Grand Café (Deák Ferenc u. 18.)

Közönségtalálkozó: a film producerével,
Muhi Andrással, Papp Zsuzsanna beszélget.

2009.10.09. PÉNTEK

19.00 Grand Café (Deák Ferenc u. 18.)

Filmklub:
„A világ nagy és a megváltás a sarkon ólálkodik”

Българското републиканско самоуправление и Столичното българско самоуправление

обявяват конкурс

за ограничен брой стипендии
на учащи се в средни и висши учебни заведения

КАНДИДАТИТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ:

местни жители от български произход

да са редовни ученици в средно или висше учебно заведение

да имат изяви интереси в някоя област на българската култура и редовно да вземат участие в мероприятията на българската общност в Унгария

да имат добър успех

да владеят български език

ДОКУМЕНТИ:

удостоверение от учебното заведение, че е редовен ученик или студент

конкурсен проект, от който да личи приобщеността към българската общност

автобиография

препоръка от българска гражданска организация – дружество, институт, училище или частно лице, изявено с дейност та си за развитието на българската култура

копие от ученическа или студентска книжка за установяване на успеха

СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИТЕ:

15 октомври 2009 г.

Стипендиите са за десет месеца. В началото на втория семестър стипендиантите от висши учебни заведения трябва да представят документ, че продължават редовното си обучение.

Документите се приемат на адреса на самоуправлението: Budapest 1093 Lónyay u. 41.

*Българското самоуправление в Липотвароц,
Българското републиканско самоуправление и
Малко театро
канят Вас и Вашето семейство*

на Български ден в театър Мерлин,
който ще се състои на 8 октомври 2009 г.

17.00 – Кафене – Представяне на книгата
„Полковникът-птица”. Модератор Акош Немет,
драматург

Книгата е издадена от издателство Напкют и
съдържа 8 съвременни български драми.

19.00 – Голям салон – концерт-перформънс на
Малко театро: Without frontiers

Във фоайето – изложбата „Памет” на Николай
Иванов

След перформънса каним всички на чаша бъл-
гарско вино с прожекция на български анима-
ционни филми.

През целия ден ресторантът предлага български
ястия.

Входът е безплатен.

A BELVÁROS-LIPÓTVÁROS V. KER.
BOLGÁR ÖNKORMÁNYZAT,
a BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT
és a MALKO TEATRO
szeretettel meghívja Önt és családját

2009. október 8-án
BOLGÁR NAPRA a MERLIN SZÍNHÁZBA

17.00 – Kávézó – a „Madárezredes” című drámakötet
bemutatója

Moderátor: Németh Ákos – drámaíró

A kötet a Napkút Kiadó kiadásában jelenik meg és
8 kortárs bolgár drámát tartalmaz.

19.00 – Nagyterem - a MALKO TEATRO Without frontiers című koncert performance-a.

Az előtérben megtekinthető Nikolai Ivanov – OM „Emlékezet” című kiállítása.

A performance után szeretettel várunk mindenkit egy pohár bolgár borra és bolgár animációs filmek vetítésére. A nap folyamán az étterem étlapján bolgár ételek szerepelnek.

A belépés ingyenes!

Антология на
националностите

На 15 септември излиза от печат първата обща антология на писателите, поетите и преводачите от тринайсетте унгарски малцинства, издание на Filantróp Társaság Barátság Egyesület. Изданието излиза с материалната подкрепа на Секретариата за малцинствена и национална политика при Канцеларията на министър-председателя. В антологията са събрани публикуваните през последните 15 години в списанието произведения на унгарски език и на езика на малцинствата. Илюстрациите са дело на известни художници, редактор на изданието е Ева Майер. За допълнителна информация: редакцията на Баратшаг, baratsag@upcmail.hu, телефон: 203 2859 (преди обед).

Nemzetiségi antológia

Szeptember 15-én megjelenik a tizenhárom magyarországi nemzetiség íróinak, költőinek, műfordítóinak első közös antológiája a közhasznú Filantróp Társaság Barátság Egyesülete kiadásában. A kiadvány megjelenését a Miniszterelnöki Hivatal Kisebbség- és Nemzetpolitikáért Felelős Szakállamtitkársága támogatta. Az antológiában az elmúlt 15 évben a folyóiratban megjelent művekből olvasható összeállítás, magyarul és a nemzetiségek nyelvén is. Neves képzőművészek illusztrálják a kötetet, melynek szerkesztője Mayer Éva.

További információk: Barátság szerkesztősége,
baratsag@upcmail.hu, telefon: 203 2859 (de.)

месец октомври 2009 г. •• 2009. október

7, сряда	17.00	<i>Малко театро</i> – Театрално ателие
14, сряда	18.00	<i>Киноклуб</i> „Мера според мера” 2-а част – Режисьор: Георги Дюлгерев
21, сряда	18.00	<i>Литературно кафене</i>
28, сряда	18.00	<i>Творчески клуб</i>

7., szerda	17.00	Malko Teatro – Színházi Műhely
14., szerda	18.00	Filmklub – Mera szpored mera II. rész
21., szerda	18.00	Irodalmi kávéház
28. szerda	18.00	Alkotók klubja

A rendezők a műsorváltoztatás jogát fenntartják. Az aktuális programról tájékozódjon a www.bolgarok.hu weboldalon
Organizátorите си запазват правото за промени в програмата. За актуалните събития можете да се информирате на www.bolgarok.hu

Állandó programok

péntek 18.00
Bolgárnéptánc-oktatás

vasárnap 10.00-12.00
Játszóház gyerekeknek

minden hónap
első szerdája, 10.00
Nyugdíjasklub

нояври
••
november

4, сряда	17.00	<i>Малко театро</i> – Театрално ателие	4., szerda	17.00	Malko Teatro – Színházi Műhely
7, събота	18.00	<i>Димитровден</i>	7., szombat	18.00	Demeter-nap
11, сряда	18.00	<i>Киноклуб</i>	11., szerda	18.00	Filmklub
18, сряда	17.00	<i>Литературно кафене</i>	18., szerda	18.00	Irodalmi kávéház
25, сряда	18.00	<i>Творчески клуб</i>	25., szerda	18.00	Alkotók klubja

Български В Е С Т И

Издание на Българското републиканско самоуправление, 1093 Будапеща, ул. Лоняи 41
Редакция: Андреа Генат (главен редактор),
Моника Тютюнкова, Светла Кьосева
Отговорен издател: Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Фонда за национални и етнически малцинства в Унгария, СБС и на Българските самоуправления в II, IV, V, VIII, IX, XIII, XIV, XV, XVIII, XXI и XXIII район на Будапеща и във Фелшьождоца, Печ, Сегед, Халастелек, Дунахараста, Дунакеси, Лорев, Мишколц, Дебрецен, Сигетсентмиклош, Ерд и Естергом.

B o l g á r HÍREK

A Bolgár Országos Önkormányzat
(1093 Budapest, Lónyay u. 41) kiadványa
Szerkesztőbizottság: Genát Andrea (főszerkesztő),
Kjoszeva Szvetla, Tyutyunkov Mónika
Felelős kiadó: Muszev Dancso

Megjelenik a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány, a FÖB és a II., IV, V., VIII., IX., XIII., XIV., XV., XVIII., XXI. és XXIII. kerületi, valamint a Felsőzsolcai, a Pécsi, a Szegedi, a Halásztelki, a Dunaharaszti, a Dunakeszi, a Lórévi, a Miskolci, a Debreceni, a Sziget-szentmiklósi, az Erdi és az Esztergomi Bolgár Kisebbségi Önkormányzat támogatásával.
ISSN 14163098 MS Mester Stúdió, Globe Print Nyomda

важни адреси •• közérdekű címek

Magyarországi Bolgárok
Egyesülete
1097 Bp., Vágóhid u. 62.
tel.: 216-6560

Bolgár Országos Önkor-
mányzat
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4210

Fővárosi Bolgár Önkor-
mányzat
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4211

Bolgár Köztársaság
Nagykövetsége
1062 Bp., Andrássy út 115.
tel.: 322-0836, 322-0824

Szent Cirill és Szent Metód
Bolgár Pravoszlav Templom
1097 Bp., Vágóhid u. 15.
tel.: 215-0039

Bolgár Nyelvoktató
Kisebbségi Iskola
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4210

Bolgár Kulturális Intézet
1061 Bp., Andrássy út 14.
tel.: 269-4246

Hriszto Botev Bolgár-
Magyar Általános Iskola és
Gimnázium
1062 Budapest, Bajza u. 44.
tel.: 474-0536, 474-0537

Bolgár Kétnyelvű
Nemzetiségi Óvoda
1062 Budapest, Bajza u. 44.
tel.: 06 20 250-7339

Carevec Étterem
és Hotel Rila
1097 Bp., Vágóhid u. 62.
tel.: 216-1797 és 216-1621